

Kyllä Lapissa voi vaeltaa kesälläkin.

Lähdimme Teuvo P, Urpo R, Mai M, Markku P, Tuula O-P, Pentti R, Anneli S ja Pekka P., matkaan perjantaina 25. heinäkuuta 21.00 ajelemaan kohti pohjoista. Iltaruuhkat olivat hävinneet nelostieltä. ajatuksena ja ensimmäisenä varsinaisena aikataulullisena kohteena oli Lapin markkinat Vuotsossa. Saavuimme Vuotsoon lauantaina 26. puolen päivän aikoihin. Jo sitä ennen ihailimme edessämme eteneviä mahtavia pilviä, emme kuitenkaan joutuneet ukkosmyrskyyn vaikka se riehui edessämme mm. Leppävirralla aiheuttaen melkoista tuhoa, kuten uutisista kuulimme.

Vuotson markkinat olivat aika värikkäät. Paikalla oli Lappilaisia ja turisteja suurin joukoin. Myynnissä oli kaikenlaista poroista saatavaa; lihaa, makkaraa, nahkaa, jalkineita. Siellä vuotiin kuksia, heitettiin suopunkia, oli ohukaisia ja kahvia, ja vaikka mitä (turisti rihkamaa). Matkalla Lappiin oli teiden varsilla melkoisesti poroja.

Jatkoimme matkaa Ivalon ja Inarin kautta Lemmenjoen Njurgulahteen. Meille oli varattu venekuljetus Njurgulahdesta Ravadasjärvelle jossa yövyimme. Varsinainen vaellus rinkat selässä alkoi sunnuntai aamuna aamupalan jälkeen kohti Ravadasköngästä.

Ravadasköngäs on Lemmenjoen kansallispuiston upein putous. Se on niin upea ja mahtava, että sitä jaksaisi katsella vaikka kuinka kauan, ei malttaisi lähteä jatkamaan matkaa.

Matka jatkui Ravadasjoen vartta, mäkeä ylös ja toista puolta alas. Ihailimme suuria naavaisia mäntyjä. Sää oli lämmin hieman pilvinen, Ilta ja yöpymispaikkana oli nuotiopaikka nimeltä Maddib Ravadas. Leiriydyimme, valmistimme ruokaa, joka tuntui maittavan jokaiselle. Istuessamme nuotiolla huomasimme Sopulin, joka myös asusteli samalla paikalla. On aika harvinaista nähdä sopuli niin "alhaalla" Lapissa. Varsinainen harvinaisuus oli kuitenkin Kärppä, joka ilmestyi meitä ihmettelemään leiripaikan puuliiterin raoista. Kärppä on niin nopea että sen kuvaaminen on melko vaikeaa. Saatiin kuitenkin yksi kuva sen päästä. Se on hyvin kaunis eläin.

Oli sillä leiripaikalla toinenkin harvinaisen sattuma. Joku oli piilottanut pienen retkikaasu pullon nuotion tuhkaan. Nuotion jota eräs pariskunta käytti ruuanlaitto tulenaan. Onneksi he eivät olleet räjähdysketkellä aivan nuotion vieressä, eli loukkaantumisilta säästyivät. Täytyy vaan ihmetellä että Lapissa kulkijoiden joukossa on niin tyhmiä, että viitsivät tehdä tuollaista.

Matkamme jatkui yli Jäkälä-Äytsin, joka on hyvin kaunis matala tunturi, myös helppo kiivetä rinkkojen kanssa. Sitten ylitimme Pellisen laen. Paikka on saanut nimensä vanhan kullankaivajan mukaan. Saavuimme Morgamojan Kultalaan jossa leiriydyimme. Päätimme käväistä vielä Petronellan kukkuloilla ennen illallista. Petronella oli neljäkymmentä luvulla Lappiin, kullankaivajien luo tullut, Hollantilainen kaunis lehtinainen. Hän toimi edellämaitulla kämpällä emäntänä kesän ja kullankaivajat rakastuivat häneen ihan silmittömästi. Naiselta meni kuitenkin viisumi vanhaksi, lisäksi hänellä oli jotain velkoja Helsingissä. Niimpä Petronella karkoitettiin Suomesta kullankaivajien vastustuksesta huolimatta. Muistot jäi ja hänen mukaansa nimetyt kaksi kukkulaa kämpän läheisyydessä. Aamulla jatkoimme matkaa kohti kultasatamaa hengenahdistuksen mäkeä alaspäin (onneksi) mäki on 3,5 km pitkä. Tapasimme kullankaivajia joiden kanssa on aina mukava keskustella. Tapasimme myös kaksi rajavartiaa ja heidän koiransa. Olivat etsiskelemässä etelä-Suomesta tullutta nuorta miespoloista joka on ollut kateissa heinäkuun alusta alkaen. Hän oli ollut liikkeellä yksin erämaassa ilman varusteita pieni kassi mukanaan. Löytymisennuste on kovin vähäinen.

Niimpä saavuimme Lemmenjoen kultasatamaan, leiriydyimme. Lähdimme kohti Morgam Vibus tunturia, mutta ensin oli ylitettävä Lemmenjoki, jonka ylittävä silta oli lähtenyt tulvan mukana neljä vuotta sitten. Sitten tuli mutta, Lemmenjoessa oli vettä niin paljon että emme voineet kahlata riskiä ottamatta joen yli. Morgam Vibus jäi käymättä. Paistoimme ison kasan ohukaisia ja nautimme makoisista unista.

Aamulla matka jatkui Lemmenjoen vartta kohti Härkäkoskea jossa oli seuraava yöpymispaikkamme. Keskiviikkopäivä oli hyvin lämmin + 24 astetta, illalla meni yli ukkospilvi, kun olimme taolla Ravadasjärven kämpän luona, emme kastuneet. Seuraava yöpymispaikka oli Sotkajärvellä. Sotkajärvi on uudempia nuotiopaikkoja Lemmenjoen varressa, hyviä telttapaikkoja. Yö oli hieman viileä. Aamulla lähdimme vaelluksen viimeiselle tunturille Joenkieliselle. Joenkielinen on erittäin kaunis tunturi, sieltä avautuu kaunis näköala Lemmenjoen laaksoon pohjoisessa ja etelässä kaunis tunturiylänkö kohti Morgam Viibusta. Joenkieliseltä laskeutuessa tulee mieleen pakostakin haikeus, vaellusta ei ole jäljellä kuin reilut neljä kilometriä, jonka jälkeen suuntaamme kohti etelää. Olimme koko joukko (viisi ensikertalaista) hyvin tyytyväisiä näkemäämme ja koko viikkoon, kaikki jaksoivat kantaa hyvin rinkkansa. Oli kaunista, jylhää, emme kastuneet kertaakaan, ilmat olivat meille suotuisia, eikä ollut hyttysiä kiusaksi asti. Kaikin puolin hyvä reisu. Sitten lähdimme kotiin, saavuimme Mäntsälään 28. vähän ennen puoltayötä. Matkalla kävimme hyvässä saunassa, josta suuri kiitos! Sepä onkin jo toinen juttu.

Teuvo Peltonen vetäjä.